

гарія. Слѣдъ малко Борисъ проводи още единъ посланикъ до Папата за да направи владѣката Формоза български архіепископъ и да проводи още попове да учятъ народътъ.

По това врѣме Фотій, който бѣше царограшкы патріархъ, инаше препирня съ Папата; гръцкитѣ ищѣхъ гръцкіятъ Царограшки патріархъ да стане глава на христіанската вѣра, а иѣ Папата. Ако и да трѣсѣхъ отколѣ причини да можтъ да свръшжтъ тая работа, иѣ не можихъ да намѣржтъ. Фотій намѣри тая причина съ българитѣ. Както и сега и тогази сѣки патріархъ си имаше подъ ржвата по нѣколко области (епархіи). Българія, споредъ както сж были раздѣлени областитѣ още у вехото врѣме, падала се е на папскитѣ области, а пакъ Фотій ищѣше да остане подъ царограшкитѣ патріархъ, и наедно съ гръцкіятъ царъ прикарахъ Бориса да мисли и той за тая работа. Фотія го свалихъ отъ патріаршескіятъ прѣстолъ, ꙗи турихъ Игнатія. Тогази и гръцкіятъ царъ и патріархъ Игнатій проводихъ нисма на Папата да даде воля да направжтъ единъ общи съборъ у Цариградъ, и да проводи посланици отъ своя страна, споредъ обичаятъ да прѣдсѣдателствувжтъ на съборътъ. Този съборъ трѣбаше да тури работитѣ на редъ, дѣто ги бѣше разбривалъ Фотій. Гръцкіятъ царъ склони Бориса да каже на посланикътъ си Петра, когото той бѣше пратилъ у Цариградъ за друга работа да прѣдложи на съборътъ това: Българія подъ папското или подъ царограшкото патріаршеско управяне ще остане. На съборътъ, като гледахъ другитѣ работи, зафанхъ и българевата. Като станъ за това голѣма препирня между гръцкитѣ и папскитѣ посланици, гръцкитѣ си останахъ, че Българія трѣбува да бжде подъ гръцкото патріаршество, и проводихъ у Българія единъ архіе-